

Spraudu to Evangeljon, kupy Prjedowanje menuje, psches kotrež nasch Boh tych samych sbožnych czini, kiz mudri bndž nochzedja, ale temu Sskowu runje wohn wjerja. Czi drusy, kotsiž wtajich Wierzach po swoim Rosom i du, a to Sskowo saczpja, dyrbjia swojej Mudrosczje dla sahinyež, a ſo ſtaſyčiž.

Tak ſimy mi, ſo jena ſiwata Trojza je, dowolje doſz wopokasali ſe ſiwataho Pišma a ſteho Symbola (aby Rſcheszijanskeje Wjern) tak welje hacž Rſcheszijanej k Poſwuczenju treba je. Wosche tajkeho Wopokasanja ſu teiſch hiescheče te Diiwy, ſotrymik to Boſtvo naſcheho Knesa JEsom Krysta a teho ſiwataho Ducha wobſwjetene budže, kotrež ſo nedyrbjia ſazpjecž, ani do Wjera puſhczicž. Pschetoz naſch Boh a Knes je tajke Diiwy czinił khepschemu ſwojego Rſcheszijanſta a k Poſylnenju teje Wjern, a jemu neje jeno wo to czinicž, ſo bychu czi Ludižo, kiz neprawje wucžili ſu, ſchtraffowani byli: Pschetoz ſtem mol won wocžakowacž hacž do tamneho Žiwenja, kajž won husto Ludiži dieſacž, dwazecž a zizecž Ljet neſtraffowanych mostaj.

Tych pak, kiz Rostorki czinja, a Boha ſneprawej Wucžbu leſtruja a hanja, pschima won cudn we tem Žiwenju ſau- nje, ſwoſebnymi a žaloznymi Schtraf- fami (jeli ſo predn ſjaunje ſwojego Leſtrowanja dowedjeni, a tež wſiwojim ſchwiedomnju tehodla pschewjeteni a ſatamani ſu,) ſo bychu ſo drusy Ludižo na tem roſwucžili, a ſteho wobſwietenie

mjeli, ſo woni tajke Leſtrowanje Božeho Wena a Sskowa wumyſlili a ſapociele ſu, a ſo kojždy praſicž dyrbijat, ſo Boh žane Spodobanje nima na jich Wucžbi, dokelž jich do tajkeje nemožnej wulkej Hajnby ſastorciſte, ſo woni we wetcich Schtraffach, hacž ſo hewat na ſtych Ludiži dojndze, Konz wſacž dyrbjia.

Tak praja Historje, ſo w Čiaſu Jana teho Szenika jedyn Rezar ſ Menom Cerinthus byl je, kotryž najprijeni psche- cziwo tych Zaposchtotow Wucžby prie- dowat a naſcheho Knesa Krystuffa hanit je, ſo won wjerny Boh neje. Takte Leſtrowanje je tak pschiberato, ſo ſiwatny Szenik Jan, dyž hižom te druhe Sze- nija hottowe bjechu, ſweje Szenje piſacž a najbolje, kajž kwidženju je, na to la- dacž dyrbesche, ſo by to Boſtvo Krystuffowe pschecziwo Cerinthusej a jeho Ćirodži ſamotvit a wobtverdžit. Kajž teiſch widžimy, ſo ſiwatny Jan ſwoje Szenje psched druhimi Szenikam wob- ſoko ſapocinje, teiſch nizwelje wot Dji- wow Knesa Krystuffa ale wot jeho Prje- dowanjow recži, we kotrych ſo won možnje wopisat je, ſo won wjerny Boh, wot Botza wot Wjecžnoszie rodženy je, wrunje Možy, Česzi, Mudroszi, Prau- dosezi, a wſchickich druhich boſtich Skutkach.

We ſwojim Čiaſu pak je ſo podaſo, ſo ton luby ſiwatny Jan ſnjekotrym ſwojich Wucženikow, do jeneje ſjauneje Kupelje djeſche. Iako won pak pyta- ny, ſo tam ton Rezar Cerinthus ſe ſwo- jim Rojom teiſch bjesche, nekomdžesche ſo

(U) 2

won